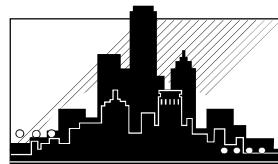

□ **Dinamikus tömbök, kétdimenziós tömbök**

- *Vektorok létrehozása futásidőben, dinamikusan zajló helyfoglalással*
- *Kétdimenziós tömbök*
- *Mintapélda mátrix-vektor szorzására*
- *Kapcsolat a mátrixok indexes és mutatós hivatkozása között*
- *Változó elemszámú tömbök dinamikus helyfoglalással*

□ **Vektorok létrehozása futásidőben, dinamikusan zajló helyfoglalással**

Egy tömb lehet ideiglenes, ha a program futási idejének csak egy részében létezik, azaz foglalja a memóriát. A blokkokban definiált tömbök csak a blokkban élnek, azaz a programnak a blokkból való kilépésekor automatikusan felszabadulnak. Problémát okozhat azonban, hogy a számukra a veremben rendelkezésre álló memóriahely korlátozott. Kikerülhetjük dinamikus memóriakezeléssel ezt a problémát, ha a nagyméretű tömböknek mi magunk foglalunk le helyet a vermen kívüli területen, és használat után a tömbök által foglalt memóriahelyet felszabadítjuk.

A dinamikus vektordefiniálás két lépése a mutatódefiniálás és memóriafoglalás (allokálás):

*<típus> * <mutató>;*

...

<mutató> = (<típus>) calloc(<elemszám>, **sizeof**(<típus>));*

Pl.:

```
float * vektmut ;  
vektmut = (float*) calloc(200, sizeof(float));
```

A calloc() függvény a lefoglalt területet nullákkal fel is tölti. Ha nincs elég hely, a függvényérték 0.

Példa a lefoglalt vektor használatára:

```
vektmut [19] = 3*14.56 ; printf("%f",vektmut [19]);
```

Dinamikusan lefoglalt vektor helyének felszabadítása:

```
free(<mutató>);
```

Pl.: free (*vektmut*);

□ **Kétdimenziós tömbök, vagy másnéven mátrixok definiálása:**

<típus> <azonosító>[<sorok_sz>] [<oszlopok_sz>] ;

Pl.: **int beepules[4][3];**

25	32	45
18	23	32
1	2	3
1	1	2

A mátrixok definiálhatók kezdőértékmegadással (inicializálás) is.

Pl.:

**int beepules[4][3] = { 25, 32, 45,
18, 23, 32,
1, 2, 3,
1, 1, 2 };**

*A mátrixok feltöltése, feldolgozása, kiírása elvégezhető egymásba-
ágyazott kettős **for** ciklussal.*

□ **Mintapélda mátrix-vektor szorzására:**

		Termékfélések						
		Daráló	Hajtómű	Varrógép				
						Rendelés	Alkatrész-igény	
A	f	Csavar	25	32	45	Daráló	8 db	932 db
k	l	Alátét	18	23	32	Hajtómű	6 db	666 db
t	s	Tengely	1	2	3	Varrógép	12 db	56 db
é	g	Ház	1	1	2			38 db
z	k							
.	.							

Az alkatrészfélések fenti beépülési mátrixának és a rendelés vektorának ismeretében határozzuk meg az alkatrészigény-vektort!


```
#include <stdio.h>
int beepules[ 4 ][ 3 ], rendeles[ 3 ], alkigeny[ 4 ];
main()
{
    int i, j;
    printf("Alkatrészigény számítás\n\n");
    printf("Adja meg a beépülési mátrixot : \n");
    ➔ for ( i = 0 ; i < 4 ; i++)
    {
        for ( j = 0 ; j < 3 ; j++)
        {
            printf("\nA %d. alkatrészből a %d. termékbe", i + 1, j + 1);
            printf(" beépülő darabszám= " );
            scanf("%d", &beepules[ i ][ j ] );
        }
    }
}
```



```
printf("\n\nAdja meg a rendelést:\n" );
```

```
for ( j = 0; j < 3; j++ )
```

```
{
```

```
    printf("\naz %d. termékből (db)= ", j + 1 );
```

```
    scanf("%d", &rendeles[ j ] );
```

```
}
```

```
for ( i = 0 ; i < 4; i++ )
```

```
{
```

```
    for ( alkigeny[ i ] = 0, j = 0; j < 3; j++ )
```

```
    {
```

```
        alkigeny[ i ] += beepules[ i ][ j ] * rendeles[ j ];
```

```
    }
```

```
}
```

```
for ( i = 0; i < 4; i++ )
```

```
{
```

```
    printf("\nA %d. alkatrészből %d db kell.", i + 1, alkigeny[ i ] );
```

```
}
```

```
}
```


A fenti példában is alkalmazhattuk volna a tömbök pointeres megfelelőit az alábbiak szerint:

beepules [i][j] helyett

** (beepules[i] + j) , vagy * (* (beepules+i) + j) ,*

rendeles[j] helyett ** (rendeles + j) ,*

alkigeny[i] helyett ** (alkigeny + i) .*

□ **Kapcsolat a mátrixok indexes és mutatós hivatkozása között**

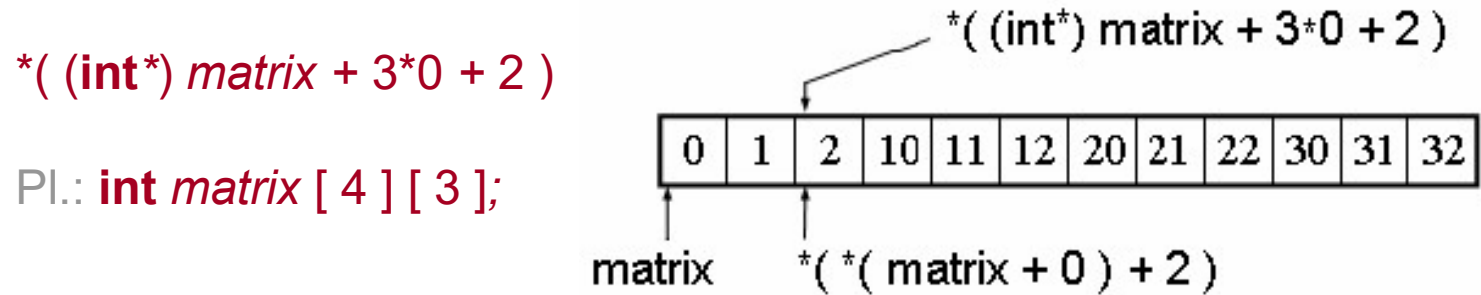
Indexes formában definiált mátrixok tartalma egyaránt elérhető indexekkel, vagy mutatókkal. A mutatókkal, pointeraritmetikával történő elérés gyorsabb, mert nem tartalmazza az indexes alak fordító általi átírásakor használt

**((<elemtípus>*) <matrixnev> +
<oszlopok_száma> * <sorindex> + <oszlopindex>)*

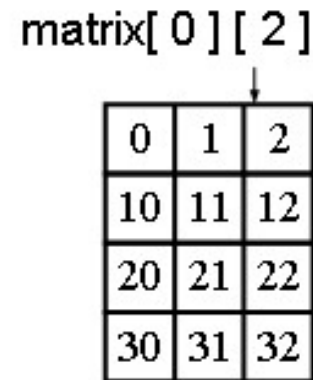
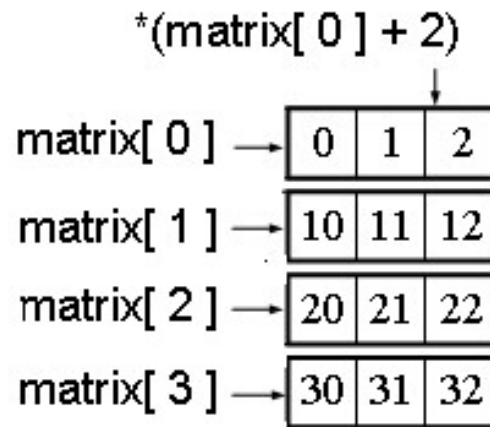
kifejezésben levő szorzást.

A memóriában sorfolytonosan elhelyezkedő tömb-elemek tekinthetők a sorokból, mint vektorelemekből álló vektor, vagy a szokásos sor-oszlop tagolású mátrix alakban is:

Pl.: **$\text{int matrix} [4] [3]$** ;


```
#include <stdio.h>
```

```
int matrix[ 4 ][ 3 ] = {0,1,2, 10,11,12, 20,21,22, 30,31,32};
```

```
main()
```

```
{
```

```
    int i, j;
```

```
    printf("Kapcsolat a matrixok indexes és mutatos formaja kozott\n\n");
```

```
    printf("Az int matrix[4][3] definicio háromfele tipusu és \n");
```

```
    printf(" meretu (helyfoglalás byte-okban) kifejezést is \n");
```

```
    printf(" meghatároz egyszerre: matrix[ ][ ], matrix[ ] és matrix.\n");
```

```
    printf("\nMiután a definíciós sorban már meghatározásra került \n");
```

```
    printf(" és eltarolódott a méretük,\n");
```

```
    printf(" egyaránt használhatjuk az indexes és a mutatos hivatkozást, \n");
```

```
    printf(" a következő egyenlőségeknek megfelelően:\n");
```



```
printf("\nsizeof( matrix[0][0] )= %d = sizeof( **matrix ) = %d",  
      sizeof( matrix[0][0] ), sizeof( **matrix ) ); // 4 4
```

```
printf("\nsizeof( matrix[0] )= %d = sizeof( *matrix ) = %d",  
      sizeof( matrix[0] ), sizeof( *matrix ) ); // 12 12
```

```
printf("\nsizeof( matrix )= %d = sizeof( matrix ) = %d",  
      sizeof( matrix ), sizeof( matrix ) ); // 48 48
```

```
printf("\n\nFontos, hogy a pointeraritmetikai kifejezésekben a \n");  
printf(" definíciókor eltarolt meretek adjak az elemmeretet, \n");  
printf(" azaz pl: a matrix[ i ][ j ] elemet pointeresen a \n");  
printf(" *(*(matrix + i ) + j ) adja, amely \n");  
printf(" i db *matrix típusú elemmel (i db sorral), és \n");  
printf(" j db **matrix típusú elemmel lejtet a matrixban.\n\n");  
printf(" Pl.: matrix[1][2] = %d = *( *( matrix + 1 ) + 2 ) = %d",  
      matrix[ 1 ][ 2 ], *(*(matrix+1)+2) );
```

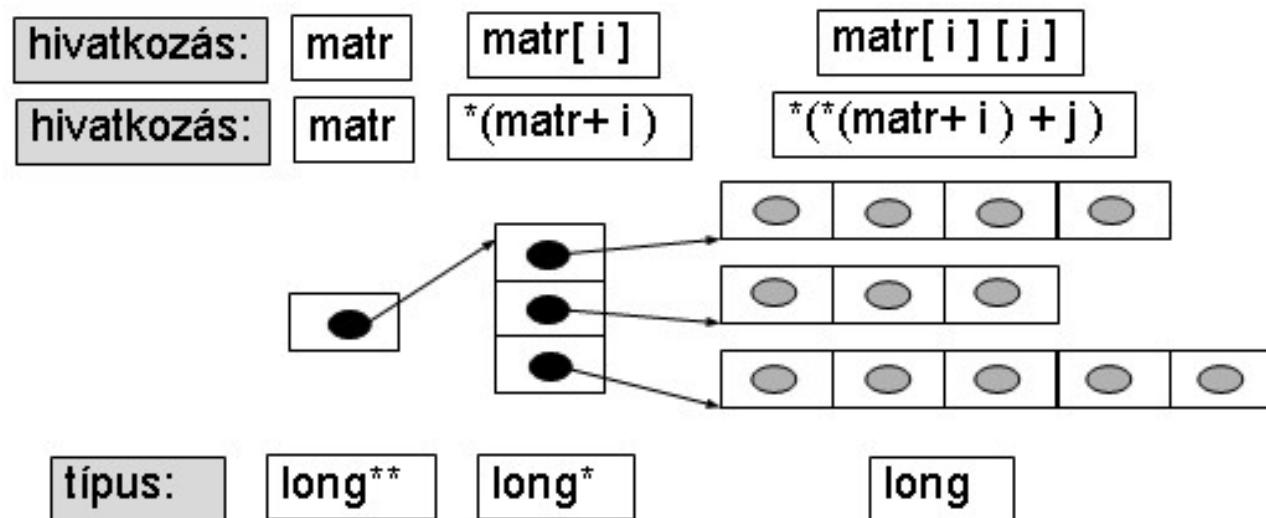
```
}
```

□ Változó elemszámú tömbök dinamikus helyfoglalással

Amennyiben csak futás közben derül ki egy adatszerkezetéről, hogy hány sora, és soronként hány oszlopa (eleme) van, dinamikusan kell helyet lefoglalnunk az elemek számára. Csak az egy `calloc` függvénnyel foglalt memóriahelyek tárolnak sorfolytonos elemeket, egyébként azok sorfolytonossága nem garantált.

Az adatszerkezet ábrája a következő lehet:

A fenti adatszerkezetet létrehozó program:

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
#include <alloc.h>
main()
{
    long** matr ;           // egyetlen mutatót definiálunk csak
    int sor, osz[20], i, j ; // meg néhány segédváltozót
    clrscr();
    printf("A programban foglalunk helyet \n");
    printf("megadható számú sornak, és \n");
    printf("soronként megadható számú elemnek \n\n");
    printf("Sorok száma = ");
    scanf("%d", & sor );
    matr = (long**) calloc( sor, sizeof(long*) );
```



```
for (i = 0 ; i < sor ; i++)
{
    printf("\nA %d. sor elemeinek száma= ", i );
    scanf("%d", &oszl[ i ] );
    matr[ i ] = (long*) calloc(oszl[ i ], sizeof(long) );
    for (j = 0; j < oszl[ i ]; j++)
    {
        printf("A %d. sor %d. eleme =", i , j );
        scanf("%ld",&matr[ i ][j] );
    }
}
for (i = 0; i < sor; i++)                // Kiíratás
{
    for (j = 0; j < oszl[ i ]; j++) printf("%8ld ", matr[ i ][j] );
    printf("\n");
}
for (i = 0; i < sor; i++) free(matr[i]); // tárolóhelyek felszabadítása
free(matr);                             // mutatóvektor felszabadítása
getch();
}
```